

במדינה

מפלגות

מרד
בדימונה

מנהיגי מפלגת העבודה, ברחוב הירקון בתל-אביב, לא האמינו למשמע אוזניים: נציגי המפלגה במועצת דימונה התמרדו בי שילטון מרכז המפלגה, הכריזו על עצמם כעל סיעה עצמאית, לקראת הבחירות הקרובות למועצה המקומית. יתירה מזו, הם אף הודיעו שבבחירות להסתדרות הם יתמכו ברשימתו של דוד בן-גוריון.

לא נחזיר השעון לאחור. הכל החל במכתב ששלח ראש המועצה גבי סבג — איש מפלגת העבודה — לפינחס ספיר. כי מכתבו הודיע סבג כי לא יסכים להיות מועמד העבודה לראשות המועצה בבחירות הבאות, בגלל אי-קיום בחירות אישיות לראשי ערים.

ספיר אינו אוהב אולימטומים. על סבג הופעלו לחצים כבדים לחזור בו מהחלטתו. אולם סבג, מצידו, אינו אוהב לחצים. התור צאה: הוא ורוב חבריו למפלגת העבודה במועצה הכריזו על עצמם כסיעה עצמאית. בשיחה עם כתב העולם הזה, קבע סבג שהוא וחבריו לא פרשו ממע"י, חדאי שלא בגדו בה. אך, לדבריו, חייבת העירייה להינתן בראש ובראשונה מיפעל השייך למשל-מי המיסים — וטובתם של אלו קודמת לכל. זו הפעם הראשונה שבארץ קיימת קואליציה מקיר אל קיר, שהצליחה לנהל את ענייני העיר בצורה יציבה. מגוחך יהיה אישור להחזיר את השעון אחורנית. טען, "אנו עומדים על עקרונ הבחירות האישיות — עקרון עליו החליטה מפלגת העבודה, אך לא הגשימה אותו".

לא נבהל. לדברי ראש-המועצה המרד, רד, הוא זכה לקבל, מאז שגודעה החלטתו, מכתבי ברכה ועידוד משישה ראשי ערים — שביקשו לא לפרסם את שמותיהם. שחת מעודדת היתה תגובתו של הכוס הגדול, השר פינחס ספיר. הוא הודיע כי אם סבג וחבריו לא ייכנעו, הוא יוציא אל מחוץ למפלגה.

סבג לא נבהל מהאימים: "תשעה ועדי עובדים, פה בדימונה, כבר הודיעו לי על תמיכתם במאבקי הסביר. "דבר זה לא רק מעודד אותי, אלא אף מבטיח שתושבי דימונה יתרכזו סביב הסיעה שלנו, שמטרתה לפעול למען דימונה, ורק למען דימונה".

משפם

שוחד

במשרד הביטחון

קבלנים פרטיים רבים עושים בימים אלה עסקים מצוינים, במסגרת עבודות בנייה גדולות-היקף שהם מבצעים עבור משרד הביטחון במקומות שונים בדרום הארץ. אולם השבוע הודיעה המשטרה כי אחד מהקבלנים הללו לא התפקד ברחימים הרג"ל, ניסה לגנוב ממשרד-הביטחון.

מי יפקח עין המפקח? בשבוע שעבר הוציא שופט בית-משפט השלום בבאר-שבע, יעקב גגן, צווי מעצר נגד שלושה חשודים, שאחד מהם הוא קבלן בניין ושרב רבותי. הקבלן חשוד בכך שניסח את החשבונית שהגיש למשרד-הביטחון, כלל בהם חומרים ועבודות שלא ביצע כלל. לשם כך, בא בדברים עם מפקח-בניין במשרד-הביטחון חזון ועם מהנדס מהג"ל ששימש כמפקח עליון על עבודות הבניין, כדי שאלה יאשרו לו את החשבונית הכוזבת, וכן יעלמו עין מטבי העבודה וכמויות החומרים שהיה צריך להשיקע בעבודותיו.

פקד אשר דוידוביץ, ממשטרת נפת באר-שבע, התנגד לשיחרור הקבלן בערבות, מאחר והחקירה עדיין לא הגיעה לקצה. השופט קיבל את התנגדותו, שאיר את הי קבלן במעצר. כבר בשלב ראשון נראה שפרשת השוחד היא בהיקף של מאות אלפי ל"י — סכום לא מפתיע, בהתחשב בסכומים האסטרונומיים הקשורים בעבודות הבנייה הענקיות.

העולם הזה נתבקש על-ידי השופט שלא לפרסם את שמו של הקבלן החשוד, מאחר שאמו חולה מטוננת והפירסום עלול לטכן את חייה.

נגד הגזענות

החלטת ה"עסקונה" לאסור על סטפוטאים לא-יהודיים להמשיך להשתתף במישחקים, גרמה לסערת רוחות ולהפגנות. בתמונה: סטודנטים מפנינים נושאים סטפוטאים. שיא יסוד חדש: בדין בית המשפט, "פגעתם בול למרכז תעמולת האויב", "מכבים — טילונו" — יתרה גבוה, יוקר רחוק, יותר מהר, לשיאים של אפליה וגזענות

גויים — הוחצו היי

יקבלו את פני ראש-המשלה. לסתע העלו הוועד המארגן דרישה שבמקום זאת, יוכו בכבוד זה 32 חברי הוועד. חבריוועד אלו היו מוכנים לכך שגלעד יתפטר — העיקר שלא להפסיד את הכבוד לחוץ את ידי של גולדה מאיר. אילמלא התערבות גורמים מלמעלה, היו משיגים את מבוקשם.

כיצד לא נגמרה שרשרת הביונות? היה ביוון התזונה למשל. סטורטאים זקוקים למוזן טוב, ובשפע. ואילו במכביה התלוננו ממשלחות רבות על תזונה לקויה, הבשר היה מועט מדי, וכן החלב. הם התחננו שיתנו להם לחם, ריבה ותה אחרי שעה 11 בלילה — אך לשתא. פניתי לגור ברות והעליתי בפניהם את הבעיה. הם ענו לי: אם אתה יכול להוסיף זאת בלי לשלך — תבוא עליך הברכה!

והיה ביוון התחבורה. כבר אחרי היוגו הראשון התברר שאמצעי התחבורה שהוכנו אינם מספיקים. החלטנו שיש צורך להוסיף שישה מיניבוסים — אך הגזברות התנגדה והיה ביוון המגורים. במיפעל כמו המי מאולתרים מתחת לעמודים בבניין כפר המכביה. היתה זו אפליה, על אף שדייר מלון רמת-אביב שילמו 15 דולר לאיש ליום, ואילו בכפר-המכביה 11 דולר.

עיתיד המכביה הבאות מחייב שינויים. שנינויים רבים — ובראש וראש שונה החלטת העסקנים, המנהלים את כל המכביה, מאז הראשונה. שלא יקרה, חס וחלילה, פעם נוספת ש עיתונאי זר יעיר בתדהמה. לפני צאתו מה ארץ: הלא אפילו באולימפיאדה בגרמניה, הנאצית, לפני מלחמת העולם השנייה, לו נעזו מיהודים וכושים מלהשתתף.

רשימת אלון — כמו שציפצפו על החלטת בית-המשפט, שאסר לקיים את המשך הי מישחקים לפני שתתברר פרשת הגויים.

רשת הגזענות היתה המועצות במכביה. אך לא היחידה. בין היתר: בטכס הפתיחה השתתפו 1500 ילדים, שהשקיעו עמל רב בהכנת הטקס, בהדרכת

תה, משנסתיימה המכביה השמינית, יש ביכולתי להפיר את שתיקתי. אני מאשים את עסקני המכביה בכך, שי במחוללהם גרמו לשורת ביונות, שהדיהם עוד יגיעו אלינו מרחבי העולם. ביונות אלה העיבו על השגימה והתנהו גותם הנהדרים של הספורטאים. לולא ביונות אלה, היתה זו מכביה נהדרת. עתה, בכאבלב גדול, אני חושש שה

המאשים:

יוסף עובד

מנהל המכביה

הושף בעמוד זה את הביונות שהכתימו את "האולימפיאדה היהודית" בעיני הספורטאים בעולם. בגלל ביונות אלה ביקש להתפטר מתפקידו, נענה להפצרותיו של סגן ראש-המשלה להמשיך בתפקידו עד לנעילה.

צבי וארשאביאק. הועלתה הצעה שכל ילד יקבל כרטיס חינם יחיד עבור אחד מהוריו. על אף העובדה שהמכביה היתה חלשה, וי נשארו הרבה מקומות ריקים, התעקשה הי גזברות וסירבה לתת את הכרטיסים. רק לאחר שווארשאביאק איים שהילדים לא יור פיעו והטכס יתפוצץ, התקבלו הכרטיסים.

היה זה אבסורד שטכסי הפתיחה והנעילה לא הועברו במלואם בטלוויזיה. הי מכביה נועדה לכל עם ישראל, כולל תושבי קריית-שמונה ובאר-שבע. אבל העסקנים חי ששוו שהטלוויזיה תגנוב רוכשי כרטיסים.

מנהל הטכס, מנחם גלעד, התפטר מנהלת הוועד המארגן. הסיבה: הוחלט ש נערות-זהב — נערות שזכו במדליות-זהב —

מכביה השמינית תיזכר לרבים כאולימפיאדה של הגזענים היהודים. הכל — באשמת העסקנים, שהעזו לפי תוח בציד-מכשפות מכוער כדי לסלק שתי קנים לא יהודים — באמצע המאורע הספורט טיבי המרכזי של העולם היהודי, על אדמת מדינת-ישראל, ובחסותה העקיפה.

העסקנים גם לא דרפו את כל הגויים — רק את אלה שהיה להם נוח. שכן גם במישלחת הישראלית היה גוי — ערבי מוסלמי — אבל הוא זכה במדליית-זהב, בהרמת מישקולות. ראש המשלחת הישראלי לית הצהיר — וטוב שהצהיר כך — שכל חברי המישלחת הם יהודים כשרים. דוגמה נוספת: שני בלגים, למשל, הוגדרו על-ידי העסקנים כחצי-גויים — ומשום כך היו כשרים. במקרה, או שלא במקרה, שני חצי-גויים אלה הם בניו של מייסד מכבי-אנטוורפן.

ניין רדיפת הגויים החל כשראשי המישלחות נתבקשו על-ידי העסקנים לחתום על הצהרות שכל חברי מישלחתם הם יהודים. כאשר גיליתי זאת, ביקשתי להפסיק את השיגעון הזה. העסקנים הכבדו דים ענו לי שאין זה ענייני, ושהם מגינים על תקנון המכביה.

התקשרתי מיד עם ליטכט סגן ראש-המשלה יגאל אלון, והודעתי שכאן נרקמת פרשת גזענות ברורה, הגולשת ומתקדמת ואי-אפשר יהיה לעצרה אם לא יינקטו אמצעים בעוד מועד. אלון דרש מיו"ר הוועדה הבינלאומית למען המכביה, פייר גילדסגיים, ומיו"ר הכבוד ד"ר רוברט אטלס, להפסיק עם זה. דרישתו זו באה עוד לפני שהעסקנים אסרו על נבחרת אורוגוואי בכדורסל להמשיך ולשחק, לאחר שנתגלו בה שני שחקנים לא-יהודים — שניהם, אגב, חברי מכבי ותיקים. העסקנים ציפצפו כמובן על

כך נראתה הנעילה

לולא הביונות החמורים יותר, היה טקס הנעילה נחשב לביוון רציני. המישלחות צעדו ברשלנות, ללא כל ניסיון לשמור על הופעה נאה, והמראה הכללי דמה לשוק הכרמל